

Κριτές κεφ. 7

Οί τριακόσιοι τοῦ Γεδεών

Ζητοῦμε ἀπό τά παιδιά νά γράψουν πολλά μηδενικά στή σειρά καί ρωτοῦμε ποιά εἶναι ἡ ἀξία τοῦ ἀριθμοῦ πού σχηματίστηκε. Προσθέτουμε ἔπειτα μπροστά ἀπό τά μηδενικά τή μονάδα καί διαπιστώνουμε ὅτι ὁ ἀριθμός ἀπέκτησε μεγάλη ἀξία.

Μόλις προσθέσουμε τή μονάδα μπροστά σέ μία σειρά μηδενικῶν, ὁ ἀριθμός ἀποκτᾷ τεράστια ἀξία! Ἔτσι, κι ὅταν προστεθεῖ στίς μικρές ἀνθρώπινες προσπάθειες ἡ βοήθεια τοῦ Θεοῦ, τό ἀποτέλεσμα εἶναι θαυματικό. Οἱ μικρές ἀνθρώπινες προσπάθειες ἀποκτοῦν τεράστια δύναμη! Αὐτή ἡ μεγάλη ἀλήθεια φαίνεται πολύ χαρακτηριστικά καί στό ἀκόλουθο περιστατικό ἀπό τήν Παλαιά Διαθήκη.

Μετά ἀπό σαράντα χρόνια περιπλάνησης στήν ἔρημο, οἱ Ἰσραηλίτες ἔφτασαν ἐπιτέλους στή γῆ τῆς ἐπαγγελίας. Ὁ διάδοχος τοῦ Μωυσῆ καί νέος ἀρχηγός τους, **ὁ Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ, τή μοίρασε στίς δώδεκα φυλές**. Γεμάτος εὐγνωμοσύνη πρὸς τόν Θεό πού τούς χάρισε τή σωτηρία, λίγο πρὶν πεθάνει, κάλεσε τόν λαό καί τόν συμβούλεψε: «Νά θυμάστε πάντοτε τίς εὐεργεσίες τοῦ Θεοῦ. Προσέξτε μήν παρασυρθεῖτε ἀπό τούς γειτονικούς λαούς, πού εἶναι εἰδωλολάτρες!».

Οἱ Ἰσραηλίτες δυστυχῶς αὐτό δέν τό πρόσεξαν. Πολλές φορές παρασύρθηκαν στήν **εἰδωλολατρία**. Μακριά ἀπό τόν ἀληθινό Θεό, ὅμως, δίχως τή δική Του δύναμη καί εὐλογία, **ὑποδουλώθηκαν** κατά καιρούς σέ διάφορους ἐχθρικούς λαούς.

Σέ τέτοιες ὥρες στρέφονταν πρὸς τόν Θεό **μετανιωμένοι**. Προσεύχονταν, Τόν παρακαλοῦσαν νά τούς συγχωρήσει καί νά τούς σώσει. Καί ὁ σπλαχνικός Θεός διάλεγε ἀνθρώπους μέ πίστη δυνατή νά γίνουν ἀρχηγοί καί κυβερνητῆς καί νά ὑπερασπιστοῦν τόν λαό Του. Αὐτοὶ δίκαιζαν καί τίς διαφορές μεταξύ τῶν Ἰσραηλιτῶν, γι' αὐτό ὀνομάστηκαν **Κριτές**, δηλαδή δικαστές.

Ἕνας ἀπό τούς Κριτές ἦταν ὁ **Γεδεών**. Τόν διάλεξε ὁ Θεός γιά νά ἐλευθερώσει τόν λαό Του ἀπό τούς **Μαδιανίτες**. Στό κάλεσμά του συγκεντρώθηκαν **τριακτάδυ χιλιάδες** Ἰσραηλίτες καί στρατοπέδευσαν στήν πηγή **Ἄραδ**.

Ἐκεῖ ὅμως ὁ Θεός τοῦ εἶπε: «Ὁ στρατός πού εἶναι μαζί σου εἶναι πολὺς. Φοβᾶμαι μήπως καυχηθεῖ ὅτι κέρδισε τή νίκη μέ τή δύναμή του. Πήγαινε, λοιπόν, καί πές τους: Ποιὸς δειλιάζει; Μπορεῖ ἀμέσως νά φύγει».

Ἐφυγαν εἰκοσιδύο χιλιάδες ἄνδρες κι ἔμειναν μόνο **δέκα χιλιάδες**. «Ἀκόμη εἶναι πολλοί», λέει καί πάλι ὁ Θεός στόν Γεδεών. «Κατέβασέ τους στήν πηγή νά πιοῦν νερό. Ὅσοι πιοῦν χωρίς νά λυγίσουν τὰ γόνατά τους, ὅπως πίνει ὁ σκύλος, αὐτούς μόνο νά κρατήσεις».

Παράξενο αὐτό πού τοῦ ζητάει ὁ Θεός. Στόν Γεδεών καί οἱ δέκα χιλιάδες Ἰσραηλίτες φαίνονται λίγοι σέ σύγκριση μέ τούς ἀναρίθμητους ἀντιπάλους τους. Πῶς ὁ Θεός ζητᾷ νά μείνουν ἀκόμη λιγότεροι; Ἔχει ὅμως ἀπόλυτη ἐμπιστοσύνη στή δύναμη τοῦ Θεοῦ.

Τριακόσιοι ἦπιαν νερό χωρίς νά λυγίσουν τὰ γόνατα. «Μ' αὐτούς τούς τριακόσιους θά παραδώσω τούς Μαδιανίτες στά χέρια σου», βεβαιώνει ὁ Θεός τόν Γεδεών, «καί θά σᾶς σώσω· οἱ ἄλλοι νά φύγουν στά σπίτια τους».

Πραγματικά, ο Γεδεών, αφού τούς έδωσε πρώτα τρόφιμα για τόν δρόμο του γυρισμού, τούς έστειλε στα σπίτια τους. Κράτησε κοντά του μόνο τούς τριακόσιους. Τούς χώρισε σε τρία τμήματα, **σε τρεις εκατοντάδες**. Έδωσε στον καθένα **μία σάλπιγγα, ένα πιθάρι** και **μία λαμπάδα αναμμένη** μέσα στο πιθάρι, όπως του είπε ο Θεός.

«Εγώ θα βαδίζω πρώτος», τούς είπε. «Ό,τι βλέπετε να κάνω εγώ, τό ίδιο να κάνετε κι έσείς. Όταν σαλπίσω εγώ, θα σαλπίσετε όλοι και θα φωνάζετε "μαζί με τόν Κύριο και με τόν Γεδεών!", και θα κυκλώσετε τό στρατόπεδο».

Κοιμόντουσαν ακόμη οί Μαδιανίτες, όταν οί Ίσραηλίτες έφτασαν έξω από τό στρατόπεδό τους. Ο Γεδεών δίνει τό σύνθημα. Κι άμέσως **σαλπίζουν τριακόσιες σάλπιγγες, σπάζουν τριακόσια πιθάρια** και **ύψώνονται τριακόσιες αναμμένες λαμπάδες**. Αίφνιδιάζονται οί Μαδιανίτες, πανικοβάλλονται. Άκούγοντας τόσο θόρυβο, βλέποντας τόσες αναμμένες λαμπάδες, φαντάζονται πως οί δυνάμεις του Γεδεών είναι εκατοντάδες, χιλιάδες. Τρέχουν όλοι να σωθούν. Μά μέσα στο σκοτάδι και στή σασιμάρα τους δέν βλέπουν καλά και σφάζονται μεταξύ τους. Σε λίγο οί Ίσραηλίτες είναι κυρίαρχοι στο στρατόπεδο των Μαδιανιτών! Ο Θεός τούς χάρισε μία θαυμαστή νίκη.

Σύμμαχός μας ο Θεός!

Οί τριακόσιοι του Γεδεών μήπως σās θυμίζουν, παιδιά, κάποιους άλλους «τριακόσιους» από την αρχαία ελληνική ιστορία; Ναι, πολύ σωστά! Τούς **τριακόσιους του Λεωνίδα**. Αντιστάθηκαν κι αυτοί -μόνο τριακόσιοι- στον πολυάριθμο περσικό στρατό στα στενά των Θερμοπυλών κι έμεινε θρυλικός στην ιστορία ο ήρωισμός τους!

Πολλές φορές μέσα στην ιστορία βλέπουμε να επαναλαμβάνεται αυτό τό παράδοξο: **Τή νίκη δέν την κερδίζουν οί πολλοί, αλλά οί λίγοι!**

Σέ λίγες μέρες θά γιορτάσουμε τήν **ἐπέτειο τῆς ἐπανάστασης τοῦ 1821**. Πόσοι ἦταν οἱ Τοῦρκοι; Μιλιούνια, πολλές χιλιάδες. Ἀντίθετα, οἱ Ἕλληνες ἦταν μιά χούφτα ἄνθρωποι. Κι ὅμως καί τόλμησαν οἱ λίγοι νά τά βάλουν μέ τούς πολλούς καί τούς νίκησαν! Πῶς τό κατόρθωσαν; **Μέ τόν ἠρωισμό τους καί μέ τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ.**

Ἡ πατρίδα μας, σ' ὅλες τίς περιπέτειές της, ζητοῦσε τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ. Αὐτό ἦταν τό ἰσχυρότερο ὄπλο πού εἶχε πάντοτε ἡ μικρή μας Ἑλλάδα: ἡ πίστη στόν παντοδύναμο Θεό. Προσεύχονταν οἱ Ἕλληνες καί πολεμοῦσαν μέ τή βεβαιότητα ὅτι ἔχουν σύμμαχό τους τόν Θεό! Γι' αὐτό κατέπληξαν τόν κόσμο μέ τίς ἀνέλπιστες νίκες τους. Γι' αὐτό ἔγραψαν μιά τόσο **ἔνδοξη καί μακραίωνη ἱστορία!**

Ἄν κι ἐμεῖς, οἱ σημερινοί Ἕλληνες, κρατήσουμε τήν πίστη τῶν προγόνων μας καί δέν πάφουμε νά ζητοῦμε τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ, οἱ ἐχθροί μας δέν θά μπορέσουν ποτέ νά πετύχουν τά δόλια σχέδιά τους. Ἀρκεῖ, βέβαια, νά Τόν ἀγαποῦμε καί νά τηροῦμε τό ἅγιο θέλημα Του. Νά μήν Τόν διώξουμε μακριά μας μέ τήν ἀσέβειά μας. Τότε θά ἔναι ὁ Θεός μαζί μας. **Κι ἂν ὁ Θεός εἶναι μαζί μας, σύμμαχός μας καί ὑπερασπιστής μας, ποίος μπορεῖ νά σταθεῖ ἐναντίον μας;** (βλ. Ρω 8,31).

Ὅταν τόν Χριστό μου ἔχω στό πλευρό μου φίλο, σύμμαχό μου, κάθε ἐχθρό νικῶ!

ΕΠΟΠΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ:

1. Ζωγραφιά.
2. Κρυπτόλεξο.
3. Τό σύνθημα τοῦ μαθήματος.
4. Ἀγιογραφικό χωρίο.

